

Sarıkamış Destanı

– M.Nihat Malkoç · 22 Aralık 2023

Bin dokuz yüz on dörtte yüreklere har düştü
Mazlumlara karakış, zalime bahar düştü
Maceraya atıldı, muhteris Enver Paşa
Hain Moskof'a değil, teslim oldular kışa
Karakış yürütmedi üçüncü ordumuzu
Derin yaslara boğdu bu cennet yurdumuzu
Anaların başında birdi, bin oldu aklar
Güneşe sitem etti kan kırmızı şafaklar
Yüreklerde kanayan yaradır Sarıkamış!...
Zifiri bir gecedir, karadır Sarıkamış!...

Enver Paşa buyurdu, girdik çıkmaz bir yola
Şahadet mertebesi nasip olmaz her kula
Soğanlı'yı aşarken kış vakti buz kestiler
"Allah" nidalarıyla ölüme söz kestiler
Karlı dağlar şehide oldu ana kucağı
Sılada kalanların tütmez oldu ocağı
Yol vermez yiğitlere; dumanlı, karlı dağlar
Seccadesi islanır, sılada anne ağlar
Dinmeyen bir sancıdır, hüzündür Sarıkamış!...
Akıllara ziyandır, hazindir Sarıkamış!...

Emretti Enver Paşa, 'gel' deyince geldiler
Açmamış tomurcuktu, hepsi birer güldüler
Hırs ve intikam hırsı kör eyledi beşeri
Kar üstünde çiçekler, hatırlattı mahşeri
Batıl Hakk'a düşmandı, bu ne yüz­süz bir çağdı
Gönüller yangın yeri, göklerden ölüm yağdı
Moskof'un zalimleri, sağları esir etti
Manzara-yı umumî yüreğe tesir etti
Bir hü­zün çeşmesidir, kederdir Sarıkamış!...
İdam seh­palarından beterdir Sarıkamış!...

Görmedi Enver Paşa, Moskof'a baktı şaşığı
Askerimin avazı inetti dağı taşı

Karlı dağ duvar oldu, tek kurşun sıkamadık
Nice yokuşlar aştık, düzlüğe çıkamadık
Hasat vakti gelmeden, erken bozuldu bağlar
Dönmeyen yolculara analar kara bağlar
Kalbimize gömüldü zemheride ölenler
Hasretin ateşinden tutuştu kardelenler
Ölüme yürüyüştür, acıdır Sarıkamış!...
Eğilmeyen başların tacıdır Sarıkamış!...

Menzile yol aldınız kızaklarla, atlarla
Sonsuzluğa uçtunuz ipekten kanatlarla
İnsan boyu karlarda yalın ayak gezdiniz
Vatana kurban olan cengâverler sizdiniz
O buzdan heykelini güneşler eritemez
Şehidim bedenini topraklar çürütemez
Millete emanettir evlât-ü iyâliniz
Hak yolunda ölmekti en büyük hayaliniz
Kınalı kuzulara mezardır Sarıkamış!...
Hakkı ikiye bölen hızardır Sarıkamış!...

Aşkla çıktınız yola, elbiseniz kordandı
Karakış ortasında yüreğiniz kordandı
Allahüekber Dağı geçit vermedi size
Zifiri karanlıktan varmak zordu gündüze
Alnınıza yazılmış, silinmez kara yazı
"Allah" diye haykırdı donarken körpe kuzu
Soğanlı Dağları'nda donarak can verdiniz
Tarifsiz cesaretle millete şan veriniz
İliklere işleyen ayazdır Sarıkamış!...
Şehidin ak gömleği, beyazdır Sarıkamış!...

Gür sesin yankılandı Sarıkamış Dağı'ndan
Kelime-i şahadet döküldü dudağından
Bu cennet vatan için göz kırpmadan öldünüz
Dünyada olmasa da, ahirette güldünüz
Aralık ortasında dondu nice civanlar
Firdevs cennetlerine kondu nice civanlar
Ne zaman sizi ansam kara gözüm nemlenir
Gönül çaydanlığında hatıralar demlenir

Yurdundan ayrılanı kucaktır Sarıkamış!...
Şahadet döşegidir, sıcaktır Sarıkamış!...

Ak kefen niyetine kuşandınız karları
Rabbim ötede size yaşatsın baharları
Ölenler şehit oldu, yas tuttu kalan sağı
Orduya mezar oldu Allahüekber Dağı
Buz tutmuş kayalara koydunuz başınızı
Yemek nasip olmadı bulgurdan aşınızı
Gönül kalelerinin burcunda taş oldunuz
Analarının gözünde sağanak yaş oldunuz
Ocakları kül olmuş anadır Sarıkamış!...
Körpecik kuzularda kınadır Sarıkamış!...

Sarıkamış Dağı'nda kara gömüldü düşler
Zemheri ayazında donup kaldı gülüşler
Ne düşler kurmuşlardı kısa ömrün yazında
Soluklar donayazdı gecenin ayazında
Yüreklere gömüldü söylenmemiş ağıtlar
Âhların ateşinden tutuştu ak kâğıtlar
Düşmanın karşısında eğilmedi başınız
Sılada kalanlara buz tuttu gözyaşınız
Güneşin kuytusudur, gecedir Sarıkamış!...
Yüreklere yandıran hecedir Sarıkamış!...
M. NİHAT MALKOÇ